

LECTURE RECITAL

PIERRE-LAURENT AIMARD piano
'INSTANTANÉS MUSICAUX'

GYÖRGY KURTÁG (°1926): Selectie uit 'Játékok' ('Spelen')

*** - (Oorspronkelijke gedachten)

Fanfares

Hommage à Christian Wolff

Stil afscheid van Endré Szekély

Voor Georg Krölls verjaardag

... en nog eens: Schaduwspeel

Regels voor Susa Sirokay

ROBERT SCHUMANN (1810-1856): Selectie uit 'Bunte Blätter', opus 99:

Drei Stückchen: Nicht schell, mit Innigkeit / Sehr rasch / Frisch

Album Blätter: Ziemlich langsam / Schnell / Ziemlich langsam, sehr gesangvoll / Sehr langsam / Langsam

Novelette

GYÖRGY KURTÁG

Szálkák (Splinters), opus 6d

FRANZ LISZT (1811-1886)

Unstern - Sinistre

Jeux d'eau de la Villa d'Este

MARCO STROPPIA (°1959)

Tangata Manu

FRANZ LISZT

Légende nr 1: St. François d'Assise (La prédication aux oiseaux)

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918): Selectie uit 'Préludes, Deuxième Livre':

Brouillards

Bruyères

La terrasse des audiences du clair de lune

Ondine

Canope

Feux d'artifice

WO 1 FEB 2012 podium blauwe zaal

begin **20 uur**

einde omstreeks **21.10 uur**

er is **geen pauze**

gelieve uw GSM uit te schakelen

PIERRE-LAURENT AIMARD

De Franse pianist Pierre-Laurent Aimard (°1957) studeerde aan het conservatorium van Parijs. Toen hij twaalf was, werd hij pianostudent van Yvonne Loriod en langs haar maakte hij kennis met de componist Olivier Messiaen. Aimard leerde diens muziek uit eerste hand kennen en wordt vandaag als een van de leidinggevende Messiaen-interpreten erkend. In 1973 won Aimard de Olivier Messiaen Wedstrijd. Dit betekende het begin van een rijke internationale carrière. Vanaf dan gaf hij over de hele wereld concerten met dirigenten als Pierre Boulez, Sergiu Celibidache, Seiji Ozawa, Zubin Mehta, Christoph von Dohnanyi, Andrew Davis, Giuseppe Sinopoli, Charles Dutoit en Kent Nagano. Toen Pierre Boulez in 1976 het Ensemble InterContemporain oprichtte, nodigde hij Aimard uit als solopianist van het ensemble. Aimard bleef achttien jaar lang lid van het Ensemble InterContemporain en werkte mee aan een groot aantal wereldcreaties, waardoor hij een van de sleutelfiguren van de nieuwe muziek werd. Aimard werkte veelvuldig samen met componisten als Boulez, Stockhausen, Ligeti en Kurtág en stimuleert ook graag het werk van jonge componisten als George Benjamin en Marco Stroppa. Aimard werkte ook nauw samen met György Ligeti. De componist wijdde verschillende 'Etudes' aan hem en wees hem aan om zijn complete oeuvre voor piano op te nemen. Verder is hij bezieler van uitzonderlijke projecten, waarbij hij de kloof tussen publiek en hedendaagse muziek tracht te verkleinen. Zo stelde hij een concertreeks samen waarbij raaklijnen tussen Ligeti en Centraal-Afrikaanse muziek werden aangetoond en verbanden tussen de muziek van Elliott Carter en Orlandus Lassus werden blootgelegd. Parallel met hedendaagse muziek speelt Aimard ook het brede, traditionele repertoire. Als solist trad hij op met het Chicago Symphony, het Cleveland Orchestra, de Boston Symphony, de San Francisco Symphony, de London Philharmonic, het Koninklijk Concertgebouworkest, het Orchestre de Paris, het Orchestre National de France,... Hij was reeds verschillende malen te gast op de festivals van Tanglewood, Salzburg, Berlijn, Wenen en Edinburgh, de Triënnale van Keulen, het Holland Festival en het Paris Automne Festival. Hoogtepunten van het seizoen 2011/12 zijn solorecitals in Berlijn, Londen, New York, San Francisco, Parijs en Tokio. Hij concerteert met het Koninklijk Concertgebouworkest, Orchestra of the Age of Enlightenment olv. Simon Rattle en de Cleveland en Chicago Symphony Orchestra olv. Pierre Boulez. Hij geeft ook regelmatig concerten met het Chamber Orchestra of Europe, waarbij hij vanaan de piano dirigeert. Pierre-Laurent Aimard maakte opnamen voor DGG, Sony, Erato, Wergo en Lyrinx en werkt in opdracht van cultuuzender Arte aan een aantal films over grote componisten van de twintigste eeuw. Hij bracht reeds heel wat opnamen uit bij Teldec, waaronder de integrale pianoconcerti van Beethoven met het Chamber Orchestra of Europe onder leiding van Nikolaus Harnoncourt, de 'Etudes' en 'Images' van Debussy, het Pianoconcerto van Dvorák, en de 'Concord Sonata' en liederen van Ives met Susan Graham. In 2007 tekende hij een nieuw contract bij Deutsche Gramophon. Zijn eerste cd op dit label, Bachs 'Kunst der Fuge', werd bekroond met een Diapason d'Or en een Choc du Monde de la Musique. Recent verscheen de dubbel-cd 'The Liszt Project', waarbij Aimard de muziek van Liszt naast die van Berg, Bartók, Ravel, Skrjabin en Messiaen plaatst. Naast uitvoerend musicus is Pierre-Laurent Aimard ook docent aan het conservatorium van Parijs en de Musikhochschule van Keulen. In 2009 werd hij de artistieke directeur van het Aldeburgh Festival in Engeland.